

røbede, at hun i sin fjerne Krog var lutter Øren og begærligt opfangede ethvert af Kapellanens Ord.

Emanuel tænkte ikke paa, at hans Blik maaske undertiden hvilede temmelig ugenert paa hende. Han var saa opfyldt af Glæde over endelig at have fundet en lille Tilhørerkreds, at han efterhaanden ganske glemte al Forlegenhed.

Paa én Gang hørtes Trin over Stenbroen ude i Gaården. Anders Jørgen lettede sig i Sædet med et Udtryk af Befrielse, og henne ved Vinduet kastede den unge Pige hurtigt et Blik ud gennem Ruden for at forberede den kommende. Men pludseligt skiftede hendes Ansigt Farve, og med forvirret, næsten skrækslagen Mine søgte hendes Øjne Faderen.

Et Øjeblik efter lød tre sindige Slag paa Døren.

VII.

Den indtrædende var den høje, magre, noget foroverludende Mand med det mærkelige Katteansigt, der om Formiddagen efter Gudstjenesten havde været Genstand for saa megen Opmærksomhed blandt Emanuels Tilhørere. Han blev et Øjeblik